

har været stærkt repræsenteret herhjemme i forhold til andre grupper og andre metoder. Det, jeg hører fru Line Barfod sige nu, er, at fordi man er stor og stærk i en forening, så skal man have fortrin frem for andre, i stedet for at vi gør det her korrekt første gang og gør det tilgængeligt for alle metoder.

Det, jeg hører fru Line Barfod sige, er, at nu har vi et beslutningsforslag, der omhandler hjerneskadede børn, så lad os starte der. Der er metoder, der har været her langt længere end Doman, hvor grupperne ikke er så store, og skal de ikke også have fortrin? Skal de ikke også have en ret? Skal vi forskelsbehandle på den måde, som vi gør?

(Kort bemærkning).

Line Barfod (EL):

Først skal jeg sige, at Enhedslisten er stor tilhænger af frihed for borgerne. Vi har fremsat adskillige forslag om frihed for borgerne, bl.a. ret til at ældre borgere selv kunne bestemme, hvornår de ville på plejehjem. Det kunne vi desværre ikke bl.a. fra Dansk Folkeparti få støtte til. Vi har fremsat forslag om, at man skal have ret til selv at bestemme, hvad man vil have at spise, hvornår man skal sove osv., og det har vi heller ikke kunnet få støtte til.

I forhold til det konkrete om Domanmetoden kan man sige, det er rigtigt, at det her forslag kun handler om hjerneskadede børn. Vi har ikke sagt specifikt, hvilken metode der skal bruges, vi har kun sagt hjerneskadede børn. Man kunne også tage andre grupper med.

Kommer Dansk Folkeparti med et forslag, eller kan vi snakke om det, så er jeg bestemt meget positiv over for at se på det. Vi kan diskutere i udvalget, om der er behov for at se på også andre grupper.

Men jeg synes, det er vigtigt, at vi ikke, fordi vi ikke kan få alt det, vi gerne vil opnå, siger, at så er der slet ikke nogen, der skal have. I øjeblikket er retstilstanden jo, at i nogle kommuner kan forældrene opnå det, og i andre kan de ikke.

(Kort bemærkning).

Tina Petersen (DF):

Jeg bliver nødt til at korrigere fru Line Barfod og sige, at det ikke er, fordi Dansk Folkeparti siger, at nogle skal, og andre ikke skal. Vi siger: Hvorfor ikke gøre det ordentligt, så alle kan få ret til det her? En anden ting er, at når vi snakker frit valg-ordning, så er det ikke det, den alternative liste har foretrukket.

Det er klart, at det er bekymrende, at man fremhæver en gruppering frem for andre, specielt når vi snakker om kategorier eller grupper, som faktisk har haft deres metoder etableret herhjemme i mange, mange herrens år.

Det, der kan undre mig, er, at jeg står her i dag og ved med den erfaring, jeg har, at det her har været etableret i Danmark i langt over 10 år. Nu har regeringen jo ikke siddet ved magten al den tid, så hvorfor har man ikke gjort noget før fra venstrefløjens side?

(Kort bemærkning).

Line Barfod (EL):

Der er mange områder, hvor man kan sige, at her er der behov for at gøre noget, og hvorfor har man ikke gjort noget tidligere. Det synes jeg ikke skal være et argument for, at man ikke gør noget nu. Nogle ting har man måske ikke været opmærksom på, og nogle ting har der ikke været flertal for at få igennem.

Her er der en række partier, der gerne vil gøre noget for gruppen af hjerneskadede børn. Som jeg har sagt, så vil jeg meget gerne under udvalgsarbejdet kigge på, hvordan vi definerer, hvem det er, der skal have mulighed for at få hjælp til hjemmetræning. Skal det defineres anderledes, end det er gjort her i beslutningsforslaget?

Det kunne være fint, hvis det er det, der skal til, for at Dansk Folkeparti stemmer for forslaget, så derfor synes jeg, at vi skal sætte os ned og kigge på det. Det kunne da være rigtig godt, hvis vi kunne få et forslag, der er til gavn for endnu flere end dem, vi har lagt op til her. Så jeg vil meget gerne lytte til Dansk Folkeparti i udvalgsarbejdet, og jeg håber, at vi måske også kan blive enige om at finde nogle penge og sende med.

Fjerde næstformand (Niels Helveg Petersen):

Jeg giver nu ordet til ordføreren for forslagsstillerne, hr. Martin Lidegaard.

Martin Lidegaard (RV):

Jeg vil gerne starte med at takke for debatten på vegne af forslagsstillerne. Som det fremgår af forslaget, er vores motivation især båret af to ting.

For det første finder vi det helt urimeligt, at det afhænger af, hvor i landet man bor, om man kan få lov til at hjemmetræne sit barn.

For det andet har vi en grundlæggende tro på, at forældre, der kommer i den her situation,